

Anna Sokołek, Przytulmy Polskę do serca

1/ Chłodny listopad - czas nadziei.
Gotujcie broń chłopcy ze „Strzelca”.
Przez kraj szeroki, chodźcie z nami!
Przytulmy Polskę do serca!

Z tysiąca piersi, z warg spękanych,
ze snów szalonych śnionych na jawie,
z gardeł - wybucha jak dynamit:
Ojczyznę wolną wróć nam Panie !

2/ Skrzydła u ramion, pięść podniesiona.
Jak z bicza strzelił prosta droga.
Poszli - bo w żyłach kipi krew czerwona -
bić się o Honor, Polskę, Boga!

3/ Poszli, a każdy miał marzenie:
o nowych Wiedniach, Samossierrach.
W wąpiące serca tchnąć nadzieję,
później hartować je w płomieniach.

4/ Jak pionki w grze padają króle.
Pali się ziemia pod stopami.
Kapela gra, nowe rodzi się bólem.
My sól tej ziemi – lud wybrany.